

سقوط بابل عظیم

¹ بعد از آن دیدم فرشته‌ای دیگر از آسمان نازل شد که قدرت عظیم داشت و زمین به جلال او منور شد.² و به آواز زورآور ندا کرده، گفت: منهدم شد، منهدم شد، بابل عظیم! و او مسکن دیوها و ملاذ هر روح خبیث و ملاذ هر مرغ ناپاک و مکروه گردیده است!³ زیرا که از خمر غضب آلود زنا و همه امت‌ها نوشیده‌اند و پادشاهان جهان با وی زنا کرده‌اند و تجار جهان از کثرت عیاشی او دولتمند گردیده‌اند!

⁴ و صدایی دیگر از آسمان شنیدم که می‌گفت: ای قوم من، از میان او بیرون آید، مبدا در گناهانش شریک شده، از بلاهایش بهره مند شوید.⁵ زیرا گناهانش تا به فلک رسیده و خداطمع‌هایش را به یاد آورده است.⁶ بدو ردّ کنید آنچه را که او داده است و بحسب کارهایش دو چندان بدو جزا دهید و در پیاله ای که او آمیخته است، او را دو چندان بیامیزید.⁷ به اندازه‌ای که خویشان را تمجید کرد و عیاشی نمود، به آنقدر عذاب و ماتم بدو دهید، زیرا که در دل خود می‌گوید: به مقام ملکه نشستهام و بیوه نیستم و ماتم هرگز نخواهم دید.⁸ لهذا بلایای او از مرگ و ماتم و قحط در یک روز خواهد آمد و به آتش سوخته خواهد شد، زیرا که زورآور است، خداوند خدایی که بر او داوری می‌کند.

⁹ آنگاه پادشاهان دنیا که با او زنا و عیاشی نمودند، چون دود سوختن او را بینند، گریه و ماتم خواهند کرد،¹⁰ و از خوف عذابش دور ایستاده، خواهند گفت: وای، وای، ای شهر عظیم، ای بابل، بلده زورآور زیرا که در یک ساعت عقوبت تو آمد!¹¹ و تجار جهان برای او گریه و ماتم خواهند نمود، زیرا که از این پس بضاعت ایشان را کسی نمی‌خرد.¹² بضاعت طلا و نقره و جواهر و مروارید و کتان نازک و ارغوانی و ابریشم و قرمز و عود قُماری و هر ظرف عاج و ظروف چوب گرانبها و مس و آهن و مرمر،¹³ و دارچینی و حماق و خوشبویها و مُر و کندر و شراب و روغن و آرد میده و گندم و رمه‌ها و گله‌ها و اسبان و اراپه‌ها و اجساد و نفوس مردم،¹⁴ و حاصل شهوتِ نفس تو از تو گم شد و هر چیز فربه و روشن از تو نابود گردید و دیگر آنها را نخواهی یافت.¹⁵ و تاجران این چیزها که از وی دولت‌مند شده‌اند، از ترس عذابش دور ایستاده، گریان و ماتم کنان¹⁶ خواهند گفت: وای، وای، ای شهر عظیم که

سقوط مدینه بابل الرّانیه العظیمه

¹ ثُمَّ بَعْدَ هَذَا رَأَيْتُ مَلَكَآ آخَرَ تَارِلًا مِنَ السَّمَاءِ لَهُ سُلْطَانٌ عَظِيمٌ وَاسْتَتَارَتِ الْأَرْضُ مِنْ بَهَائِهِ.² وَصَرَخَ بِشِدَّةٍ يَصُوتُ عَظِيمٌ قَائِلًا: سَقَطَتْ، سَقَطَتْ، بَابِلُ الْعَظِيمَةِ، وَصَارَتْ مَسْكَنًا لِسَيَّاطِينَ وَمَحْرَسًا لِكُلِّ رُوحٍ نَجِسٍ وَمَحْرَسًا لِكُلِّ طَائِرٍ نَجِسٍ وَمَمْقُوتٍ،³ لِأَنَّهُ مِنْ خَمَرٍ غَضِبَ زَنَاهَا قَدْ شَرِبَ جَمِيعُ الْأُمَمِ، وَمُلُوكُ الْأَرْضِ رَتَبُوا مَعَهَا، وَتَجَارُ الْأَرْضِ اسْتَعْتَوْا مِنْ وَفْرَةِ نَعِيمِهَا.

⁴ ثُمَّ سَمِعْتُ صَوْتًا آخَرَ مِنَ السَّمَاءِ قَائِلًا: اخْرُجُوا مِنْهَا، يَا سَعْيِي، لِئَلَّا تَسْتَرِكُوا فِي خَطَايَاهَا وَلِيَلَّا تَأْخُذُوا مِنْ صَرَائِهَا،⁵ لِأَنَّ خَطَايَاهَا لَحَقَّتْ السَّمَاءَ وَتَذَكَّرَ اللَّهُ أَنَامَهَا.⁶ جَارُوهَا كَمَا هِيَ أَيْضًا جَارُكُمْ وَصَاعِقُوهَا ضِعْفًا تَطِيرُ أَعْمَالُهَا، فِي الْكَاسِ الَّتِي مَرَّجَتْ فِيهَا امْرُجُوهَا لَهَا ضِعْفًا،⁷ بِقَدَرِ مَا مَجَّدَتْ نَفْسَهَا وَتَتَّعَمَتْ بِقَدَرِ ذَلِكَ أَغْطَوْهَا عَذَابًا وَخُزْنًا، لِأَنَّهُا تَقُولُ فِي قَلْبِهَا: أَنَا جَالِسَةٌ مَلِكَةً وَلَسْتُ أَرْمَلَةً وَلَنْ أَرَى خُزْنًا.⁸ مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ فِي يَوْمٍ وَاحِدٍ سَتَانِي صَرَائِهَا، مَوْتُ وَخُزْنٌ وَجُوعٌ، وَتَحْتَرِقُ بِالنَّارِ لِأَنَّ الرَّبَّ إِلَهَ الَّذِي يَبْنِيهَا قَوِيٌّ.

⁹ وَسَيَبْكِي وَيَبْكِي عَلَيْهَا مُلُوكُ الْأَرْضِ الَّذِينَ رَتَبُوا وَتَتَعَمُّوا مَعَهَا جِئِمًا يَنْطُرُونَ دُخَانَ حَرِيقِهَا¹⁰ وَاقْفَيْنَ مِنْ بَعِيدٍ لِأَجْلِ خَوْفِ عَذَابِهَا قَائِلِينَ: وَيْلٌ، وَيْلٌ، الْمَدِينَةُ الْعَظِيمَةُ بَابِلُ، الْمَدِينَةُ الْقَوِيَّةُ، لِأَنَّهُ فِي سَاعَةٍ وَاحِدَةٍ جَاءَتْ دَيْتُونُوكُ.¹¹ وَيَبْكِي تَجَارُ الْأَرْضِ وَيَبْكُونَ عَلَيْهَا لِأَنَّ بَضَائِعَهُمْ لَا يَسْتَرِيهَا أَحَدٌ فِي مَلٍّ بَعْدَ،¹² بَضَائِعَ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِصَّةِ وَالْحَجَرِ الْكَرِيمِ وَاللُّؤْلُؤِ وَالْبَرِّ وَالْأَرْجَوَانِ وَالْخَرِيرِ وَالْقَرْمِزِ وَكُلِّ عُودٍ ثِينِيٍّ وَكُلِّ إِنَاءٍ مِنَ الْعَاجِ وَكُلِّ إِنَاءٍ مِنْ أُنْمَنِ الْخَشَبِ وَالنَّخَاسِ وَالْحَدِيدِ وَالْمَرْمَرِ،¹³ وَفَرْقَةٍ وَتُخُورًا وَطَبِيًّا وَلَبَانًا وَخَمْرًا وَزَبْنًا وَسَمِيدًا وَجَنْطَةً وَبَهَائِمَ وَعَتَمًا وَخَيْلًا وَمَرْكَبَاتٍ وَأَجْسَادًا وَنُفُوسَ النَّاسِ.¹⁴ وَذَهَبَ عَنْكَ جَنَى شَهْوَةِ نَفْسِكَ، وَذَهَبَ عَنْكَ كُلُّ مَا هُوَ مُسْجَمٌ وَهَيْهَاتَ وَلَنْ تَجِدِيهِ فِي مَا بَعْدَ.¹⁵ تَجَارُ هَذِهِ الْأَشْيَاءِ الَّذِينَ اسْتَعْتَوْا مِنْهَا سَيَقْفُونَ مِنْ بَعِيدٍ، مِنْ أَجْلِ خَوْفِ عَذَابِهَا، يَبْكُونَ وَيَبْكُونَ¹⁶ وَيَقُولُونَ: وَيْلٌ، وَيْلٌ، الْمَدِينَةُ الْعَظِيمَةُ الْمُتَسَرِّلَةُ بَرًّا وَأَرْجَوَانٍ وَقَرْمِزٍ وَالثَّمَلِيَّةُ يَذْهَبُ وَحَجَرِ كَرِيمٍ وَلُؤْلُؤٌ، لِأَنَّهُ فِي سَاعَةٍ وَاحِدَةٍ حَرَبٌ غَنَى مِثْلُ هَذَا. وَكُلُّ رَتَانٍ وَكُلُّ الْجَمَاعَةِ فِي السُّفْنِ وَالْمَلْأَحُونَ وَجَمِيعُ عُمَّالِ الْبَحْرِ وَقَفُوا مِنْ بَعِيدٍ¹⁸ وَصَرَخُوا إِذْ تَطَرُّوا

دُحَانَ حَرِيقِهَا قَائِلِينَ: أَيْتُهُ مَدِينَةُ مِثْلُ الْمَدِينَةِ الْعَظِيمَةِ؟¹⁹ وَالْقَوْلُ ثَرَابًا عَلَى رُؤُوسِهِمْ وَصَرَخُوا بَاكِينَ وَتَائِحِينَ قَائِلِينَ: وَيْلٌ، وَيْلٌ، الْمَدِينَةُ الْعَظِيمَةُ، الَّتِي فِيهَا اسْتَعْتَى جَمِيعُ الَّذِينَ لَهُمْ سَعْفٌ فِي الْبَحْرِ مِنْ تَقَائِسِهَا، لِأَنَّهَا فِي سَاعَةِ وَاحِدَةٍ حَرِيتُ.²⁰ اِفْرَحِي لَهَا، أَيُّهَا السَّمَاءُ وَالرُّسُلُ الْقَدِيسُونَ وَالْأَنْبِيَاءُ، لَأَنَّ الرَّبَّ قَدْ دَانَهَا دَيْنُونَتَكُمْ.

²¹ وَرَفَعَ مَلَاكٌ وَاحِدٌ قَوِيٌّ حَجَرًا كَرَحَى عَظِيمَةً وَرَمَاهُ فِي الْبَحْرِ قَائِلًا: هَكَذَا يَدْفَعُ سِتْرَمَى بَابِلُ، الْمَدِينَةُ الْعَظِيمَةُ، وَلَنْ تُوجَدَ فِي مَا بَعْدُ.²² وَصَوْتُ الصَّارِبِينَ بِالْقَبَارَةِ وَالْمُعْتَبِينَ وَالْمُرْمَرِينَ وَالتَّافِخِينَ بِالْبُوقِ لَنْ يُسْمَعَ فِيكَ فِي مَا بَعْدُ، وَكُلُّ صَانِعِ صِنَاعَةٍ لَنْ يُوجَدَ فِيكَ فِي مَا بَعْدُ، وَصَوْتُ رَحَى لَنْ يُسْمَعَ فِيكَ فِي مَا بَعْدُ،²³ وَتُورُ سِرَاجٍ لَنْ يُضِيءَ فِيكَ فِي مَا بَعْدُ، وَصَوْتُ عَرِيسٍ وَعَرُوسٍ لَنْ يُسْمَعَ فِيكَ فِي مَا بَعْدُ، لَأَنَّ بُحَارَكَ كَانُوا عَطَمَاءَ الْأَرْضِ، إِذْ يَسْحَرُكَ صَلَاتُ جَمِيعِ الْأُمَمِ،²⁴ وَفِيهَا وُجِدَ دَمُ أَنْبِيَاءٍ وَقَدِيسِينَ وَجَمِيعٍ مَنِ قُتِلَ عَلَى الْأَرْضِ.

به کتان و ارغوانی و قرمز ملبّس می‌بودی و به طلا و جواهر و مروارید مزین، زیرا در یک ساعت اینقدر دولت عظیم خراب شد.¹⁷ و هر ناخدا و کلّ جماعتی که بر کشتیها می‌باشند و ملّاحان و هر که شغل دریا می‌کند دور ایستاده،¹⁸ چون دود سوختن آن را دیدند، فریادکنان گفتند: کدام شهر است مثل این شهر بزرگ!¹⁹ و خاک بر سر خود ریخته، گریان و ماتمکنان فریاد برآورده، می‌گفتند: وای، وای، بر آن شهر عظیم که از آن هر که در دریا صاحب کشتی بود، از نفایس او دولتمند گردید که در یک ساعت ویران گشت.²⁰ پس ای آسمان و مقدّسان و رسولان و انبیا شادی کنید زیرا خدا انتقام شما را از او کشیده است.

²¹ و یک فرشته زورآور سنگی چون سنگ آسیای بزرگ گرفته، به دریا انداخت و گفت: چنین به یک صدمه، شهر بابل بزرگ منهدم خواهد گردید و دیگر هرگز یافت نخواهد شد.²² و صوت بریطرزان و مغیبان و نیزنان و کژنانوازان بعد از این در تو شنیده نخواهد شد و هیچ صنعتگر از هر صنعتی در تو دیگر پیدا نخواهد شد و باز صدای آسیا در تو شنیده نخواهد گردید،²³ و نور چراغ در تو دیگر نخواهد تابید و آواز عروس و داماد باز در تو شنیده نخواهد گشت زیرا که تجّار تو اکابر جهان بودند و از جادوگری تو جمیع امّت‌ها گمراه شدند.²⁴ و در آن، خون انبیا و مقدّسین و تمام مقتولان روی زمین یافت شد.